

Metoden medfører, at de pensionsberettigede, ud over beskatning af aftalt rente og rentebonus, som udgangspunkt også beskattes af eventuel omkostnings- og risikobonus, medmindre det kan dokumenteres, at bonus kan henføres til overskud på risiko- og omkostningselementerne. For at undgå omkvalificering af skattepligtig rentebonus til skattefri omkostnings- og risikobonus kan der maksimalt fradrages bonus, der kan henføres til årets risiko- eller omkostningsoverskud, svarende til forskellen mellem risiko- og omkostningspræmierne på 1. orden og de faktiske risiko-udgifter og omkostninger. Risiko- og omkostningspræmier på 1. orden er de beløb, der i henhold til aftalen med de forsikrede maksimalt kan trækkes på depotet til dækning af risikoudgifter og omkostninger.

Branchen har påpeget, at den gældende § 4 medfører, at der sker en merbeskatning af pensionsopsparerne sammenlignet med beskatningen før omlægningen til individniveau i de tilfælde, hvor pensionsinstitutterne ikke opfylder dokumentationskravet for omkostnings- og risikobonus.

Ifølge branchen medfører de gældende regler desuden, at den eksisterende praksis i branchen med at give omkostnings- og risikobonus forud for det enkelte regnskabsår vanskeliggøres i de tilfælde, hvor pensionsinstitutterne skønner omkostningerne eller risikoudgifterne for lavt og derfor giver pensionskunderne for meget bonus i forhold til årets overskud på risiko- og omkostningselementerne tillagt opsparet overskud fra tidligere år. I disse tilfælde anses den for meget tilskrevne bonus ikke for at være risiko- eller omkostningsbonus, men for at være rentebonus, hvorfor pensionsopspareren skal beskattes af den for meget tilskrevne bonus.

Branchen har herudover påpeget, at flere danske pensionsinstitutter kun fører omkostnings- og risikoregnskaber på 2. orden. For disse pensionsinstitutter vil der derfor være store administrative omkostninger forbundet med at implementere regler på 1. orden. 2. ordens omkostnings- og risikopræmierne svarer til omkostnings- og risikopræmierne i henhold til aftalen (1. ordens omkostnings- og risikopræmier) minus omkostnings- og risikobonus. Omkostnings- og risikopræmier på 2. orden er således tættere på de faktiske beløb end omkostnings- og risikopræmier på 1. orden, der efter Finanstilsynets regler skal være fastsat betryggende.

Den nye § 4 a imødegår nogle af de påpegede problemer ved at give pensionsinstitutterne mulighed for at vælge at opgøre beskatningsgrundlaget efter en mere direkte metode, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der til-

skrives den pensionsberettigedes depot, dvs. rentetilskrivningen på 2. ordens grundlaget, jf. den foreslåede § 4 a, stk. 2, nr. 1. Der er således ikke, ligesom efter § 4, risiko for overbeskatning, i det omfang pensionsinstituttet ikke kan dokumentere, at tilskrevet bonus er omkostnings- eller risikobonus.

Det, der gør det muligt at lave en positiv definition af beskatningsgrundlaget i form af aftalt rente og tilskrevet rentebonus, er betingelsen i stk. 7 om, at pensionsinstituttet skal opgøre det realiserede resultat, der tilfalder forsikringsbestanden i et omkostnings-, risiko- og renteresultat for hver gruppe af forsikringer, samt holde regnskab med tilskrivning af gruppens overskud på renteresultatet til hver forsikring. Opfyldes denne betingelse, kan pensionsinstituttet således nøjagtigt redegøre for, hvor meget rentebonus der i året løb er tilskrevet hver enkelt af gruppens forsikringer.

Efter det foreslåede stk. 2, nr. 2, skal andre beløb end aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot, og som hidrører fra investeringsafkast beskattes. Bestemmelsen omfatter bl.a. eventuelle overførelstillæg og lignende, der tilskrives den pensionsberettigedes depot i forbindelse med et skifte fra en pensionsordning til en anden, i det omfang et sådan overførelstillæg og lignende hidrører fra investeringsafkast.

De foreslåede § 4 a, stk. 2, nr. 3-5, og stk. 3, sikrer beskatning af rentebonus og investeringsafkast, som den pensionsberettigede har erhvervet ret til på anden måde end ved tilskrivning til depotet. § 4 a, stk. 2, nr. 3 og 5, samt stk. 3, svarer i store træk til de gældende regler i § 4, stk. 3, nr. 6 og 8, og stk. 5. Bestemmelserne gennemgås nedenfor. Der henvises i øvrigt til forarbejderne til lov nr. 1535 af 19. december 2007 (L 10).

Efter det foreslåede stk. 2, nr. 3, skal rentebonus, der ikke tilskrives den pensionsberettigedes depot, men er tilknyttet depotet således, at den indgår i forsikringens genkøbsværdi, indgå i opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Dette gælder, uanset hvordan rentebonus anvendes. Rentebonus, der indgår i den skattepligtiges genkøbsværdi, beskattes således, uanset om rentebonus anvendes til køb af tillægsforsikring, kontant bonus, bonusopsamling m.v.

Efter det foreslåede stk. 2, nr. 4, skal den del af tilskrivning til særlige bonushensættelser tilknyttet forsikringen/pensionskasseordningen, der stammer fra renteafkastet indgå i opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Ved særlige bonushensættelser tilknyttet forsikringen forstås særlige bonushensættelser, der indgår i forsikringens genkøbsværdi, dvs. individuelle særlige